

Herrer finde i Betænkningen. Det gaaer ud paa at bevilge de paagjældende Embedsmænd den i Udkastet foreslaaede Lønning, ikke som en heel ny Lønning, men at bevilge dem Tillæg til de Lønninger, de nu oppebære, saaledes at de i Virkeligheden i den nærmeste Fremtid vilde faae den Løn, som Justitsministeren har foreslaaet for dem. Med Hensyn til disse Tillæg foreslaaer Udvalget i § 3, at de skulle udbetales paa samme Maade som Lønningerne i Kongeriget efter Sædomsfrivningsprincippet. Det har været under Omtale og Overveielse i Udvalget, at det naturligtvis for de paagjældende Embedsmænd var i høieste Grad af Betydning, om disse Tillæg kunde gives en saa fast Karakter, at de ligefrem skulde tages med ved Pensionsberegningen; men Udvalget har ikke troet i det Hele taget at turde stille noget Forslag derom, idet det fremfor Alt har anseet det nødvendigt, at Forholdsreglens provisoriske Karakter strengt blev fastholdt. Imidlertid har der ikke i Udvalget hersket nogen Tvivl om, at saafremt det fra Regjeringens Side, i Tilfælde af Afstedigelse af en af de paagjældende Embedsmænd, skulde ansees som begrundet i et Retfærdigheds- og Billighedshensyn til den Paagjældendes Stilling, at dette Tillæg blev medtaget ved Pensionsberegningen, vilde Rigsdagen ikke i saa Fald fornægte, hvad den tidligere havde vilst ligeoverfor Regjeringen, at den var villig til i saadanne velbegrundede Tilfælde at vise Regjeringen Smøbekommen. Udvalget har kun foreslaaet en enkelt Undtagelse i saa Henseende, nemlig for saadanne Embedsmænd, som i Anledning af den eventuelle Omordning maatte blive satte paa Bartpenge eller Pension, idet det for dem har anseet det billigt, at de ligefrem bleve pensionsberettigede med Hensyn til Tillæget. Endelig har Udvalget, i Overeensstemmelse med det oprindelige Lovudkast, gjort det Forslag, at Loven skal underkastes en Revision inden Udgangen af Finantsaaret 1865—66. Det høitærede Thing vil see, at de Lønningstillæg, som her ere foreslaaede, aldeles ere byggede paa Princippet om Alderstillæg, saaledes som dette er optaget i Ministeriets Lovudkast, og det vil altsaa deraf være en Selsfølge, at de Tillæg, her ere foreslaaede, have en reen provisorisk Karakter, idet de, naar vi

igjen faae Loven til Revision, eller maastee endog tidligere, for enkelte af de Paagjældendes Vedkommende vilde trænge til en Omændring.

Justitsministeren: Det er allerede i Motiverne til Regjeringsudkastet erkjendt, at det nærværende Tidspunkt ikke er gunstigt for en Omordning af de islandske Lønningsforhold, og de Hensyn, hvorpaa denne Erkjendelse blev støttet, falde sammen med de Hensyn, som ere anførte i det ærede Udvalgs Betænkning. Jeg faae jo helst, at det blev Regjeringens Udkast, der blev vedtaget; men hvis det høitærede Thing foretrækker det af Udvalget i Forslag bragte Lovudkast, vil der ikke fra Ministeriets Side være Noget til Hinder for at gaae ind paa det, fordi man i alt Fald maa antage, at det tilsigtede Niemed dog ret tilfredsstillende kan opnaaes af den Veie. Der er i Udvalgets Lovudkast tvende Bestemmelser, hvis Omfang er temmelig indskrænket, hvoraf den ene nys blev omtalt af den ærede Ordfører, nemlig Bestemmelsen med Hensyn til Pensionsforholdet, forsaavidt som Udkastets § 4 kun indrømmer Begunstigelser med Hensyn til Pensionsberegningen for de Tilfælde, hvor en Embedsmand maatte blive sat paa Bartpenge eller Pension i Anledning af den eventuelle Omordning af de finantzielle Forhold mellem Island og Kongeriget; men den Veie, som er antydet i Udvalgets Betænkning til at udvide denne Bestemmelse, gjør, at man ganske vist tør stole paa at kunne, ved at henvende sig til Rigsdagen, komme til at raade Bod i alt Fald paa Ubilligheder, som maatte kunne opstaae, naar Afstedigelser fandt Sted af andre Grunde. Det Samme gjælder med Hensyn til den indskrænkende Forfrist, som indeholdes i Lovudkastets § 3, idet Gagerne kun ere bestemte for de Mænd, der nu ere ansatte i Embederne, eller for dem, som vilde blive ansatte i Embeder, der nu ere vakante; men ligesom Udvalget selv har udtalt, at der ikke vilde kunne være nogen Tvivl om, at man, naar man henvendte sig til Rigsdagen angaaende Pensioneringen, vilde kunne faae den ordnet, saaledes har jeg ikke mindste Tvivl om, at Regjeringen, naar den med Hensyn til det sidste Forhold hen-